

La dimissió de Walter Veltroni al capdavant del Partit Democràtic mostra la incapacitat dels progressistes per cohesionar-se

- En 16 mesos, no van aconseguir cap consens

ROSSEND DOMÈNECH - Roma

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA, 22.02.09

"Ara se n'han d'anar tots". "Han transformat un somni en un malson". "Es necessiten cares noves, idees fresques i una oposició dura". "Ha fracassat una classe dirigent completa, que ha lluitat només pels càrrecs". Milers de missatges com aquests arriben a les redaccions dels diaris Unità i La Repubblica i al portal del Partit Democràtic (PD).

Té lloc des de dimarts passat, quan Walter Veltroni, de 53 anys, va presentar la dimissió com a primer secretari del nou partit dels progressistes, sorgit a finals del 2007 i encara empantanegat en la seva construcció. Des d'aleshores, el PD ha perdut davant de Silvio Berlusconi les eleccions generals de l'abril passat i les autonòmiques de les regions del Friül, els Abruços i Sardenya, i diversos dels seus líders perifèrics han acabat a la presó o estan sent investigats per corrupció. La base del partit es rebel·la davant d'aquells a qui s'anomena "oligarques", "la casta" i "els barons", que --escriuen-- "no tenen res a veure amb la base".

Sense respostes

A les eleccions que va perdre a l'abril, el PD va obtenir el 33,4% dels vots, poc més de la suma dels partits que s'havien fusionat. Una promesa, encoratjada per Veltroni, elegit al seu torn en unes primàries amb més del 75% de suport. Però l'experiment no ha funcionat. "Per la incapacitat del grup dirigent de produir una cultura política que fos una referència per als electors", ha escrit Ezio Mauro, director de La Repubblica. "Perquè el PD no ha donat respostes als ciutadans sobre temes crucials", ha criticat Franco Marini, senador catòlic del PD. Poc abans de dimitir Veltroni va assenyalar que "el centreesquerra està tallant l'arbre en què s'assenta".

En 16 mesos d'existència, catòlics, reformistes, postcomunistes i laics, que constitueixen les diverses cultures del PD, no han estat capaços de consensuar ni una sola resposta en un debat actual: les parelles de fet, l'eutanàsia, les relacions amb el Vaticà, la ubicació a l'Eurocambra, la reproducció assistida, la inseguretats ciutadana, la qüestió migratòria o la prostitució. "Ha faltat el coratge de prendre una línia clara i sense tenir por de crear fissures", ha reconegut Sergio Chiamparino, alcalde progressista de Torí, que conclou: "La gent no ens entén". És com si el PD seguís ancorat en el passat dels seus fundadors i sense mirar cap al futur.

Centenars de milers de joves arribats a l'edat de participar en la política van elegir el PD perquè Veltroni, conegut com a bon alcalde de Roma, el presentava com a modern i net, amb la promesa de canviar els líders procedents dels vells partits i el projecte de crear una força horitzontal. Segons Marco Follini, un centrista emigrat al PD, "quan un partit vol prendre possessió d'un territori i inclou històries, idees i personatges tan diferents, ha de comptar amb una guia forta". I Veltroni no ho era. La

base demanava treure els tancs polítics al carrer per afrontar Berlusconi i Veltroni va fer una campanya electoral sense anomenar-lo mai, com si ignorar el patró de tres televisions nacionals pogués fer efecte.

La guerrilla interna

A tot això s'hi suma la guerrilla interna, primer solapada i després evident, de Massimo D'Alema i els vells. D'Alema intriga perquè el PD sigui d'esquerres, mentre que Veltroni havia portat el partit cap al centre, exclouent noves aliances amb els comunistes. Totes les eleccions generals des del 1948 i 40 anys d'enquestes han demostrat que les esquerres soles no arriben al 30% de l'electorat.

Mentre el PD pensa què serà quan sigui gran, l'adéu de Veltroni evidencia les seves contradiccions i obre el debat sobre la seva identitat."A vegades el PD no sap què dir perquè no sap què és", escriu un jove decebut.

EL PD Elegeix el braç dret de Veltroni com a líder de transició

L'assemblea nacional del Partit Democràtic (PD) va elegir ahir l'advocat i escriptor Dario Franceschini, de 50 anys, com a secretari general interí de la formació progressista italiana fins al congrés ja previst per al mes d'octubre, després de la dimissió inesperada de Walter Veltroni dimarts passat.

Franceschini, que era el braç dret de Veltroni, va ser elegit per 1.047 vots contra els 92 que va obtenir Arturo Parisi, un candidat més simbòlic que real, que es va presentar, tal com va dir, "per provocar una reacció

en el partit". L'assemblea comprèn 2.384 delegats, però ahir només hi van participar uns 1.300 a causa de la sobtada convocatòria.

Abans de procedir a l'elecció del nou secretari, l'assemblea va decidir per 1.006 vots a favor contra 207 i 16 abstencions descartar unes eleccions primàries immediates per elegir un secretari general definitiu. Serà, doncs, a l'octubre quan s'entaularà la verdadera batalla sobre la futura orientació política del PD, que bàsicament serà entre una opció més centrista o més esquerrana.

En el seu discurs com a candidat, Franceschini va subratllar: "A partir de dilluns tornem a començar", i va anunciar que suprimirà l'òrgan que coordina els diversos partits que es van fusionar en el PD i eliminarà el Govern a l'ombra. "No negociaré amb ningú, sinó que seré jo qui prendrà les decisions", va subratllar, alhora que va criticar en el primer ministre, Silvio Berlusconi, assenyalant que "no vol governar, sinó ser el patró d'Itàlia".